ꝑuenire. Unde ſapiens Inſtandi ſũt a timore vt ad
caritatez perueniant. Uides ergo ꝗ̃ cõgrue diuina
ſcriptura puritatez cordis fidei aſſcribit/iuxta illud:
Fide purificans corda eoꝝ/eo ꝙ timor q̃ eſt primuſ
effectus fidei euellit et extrahit cor ab ĩmundis affe
ctionibus et vitioſis inquinamentis. Eſt igiť ꝑmus
gradus ſcđe aſcenſionis/qua tenditur ad puritatem
cordis/fides vel timor q̃ eſt eius effectus.

De ſecũdo gradu ſecunde aſcenſiõis qui fit ꝑ ſpem et deſideriũ celeſtiũ et ſpiri-tualiũ rerũ quibꝰ purgatur et ſanatur hõ a ſecũda impuritate cordis. Ca.xxij.

Sicut fides timore futuri iudicij ac ſupplicio
rum metu facit vitiorũ cõtagia decliare/cõ
cutiens quodãmõ medullitus oĩa interiora
⁊ extrahẽs ab inferioꝝ vitioſa affectiõe et inheſiõe.
Ita conſequẽter ſpes mẽtẽ nr̃am de hmõi affectiõi-
bus auulſã/ſ; nõ eleuatã/ĩmo timoris pondere depſ
ſã de p̃ſẽtibus auocat et ad ſupiora eleuat/et vniuer
ſas corpis voluptates vel mũdi vanitates celeſtiuꝫ
ꝑmioꝝ expectatiõe cõtemnit/incipiẽs ſuſpirare ſur
ſũ et mẽte aſpirare ad illud ſublime gaudiũ qđ ſpes
interiꝰ repſentauit. Igiť ſi cor tuũ iã ab infimis ab-
ſtractũ timore ſenſeriſ: noli iã ſtare: noli te eſſe ĩ toto
putare. Si ſtare cepiſti iã deſcendiſti. Siquidẽ cor
tuũ vacuũ ab affectõibꝰ eẽ nõ põt. Si igiť ſit noxijs
vacuatũ impleať celeſtibus et ſanctis affectionibꝰ.
alioquin rurſum deſcendit. Unde etiam cũ te ĩ timo
re purgas/expedit vt interdũ in ſpe reſpiras. Sed
multo aliter ad ſpem aſcendit qui diutius iam ĩ ti-

moꝛis pꝛofectu coꝛ purgauit. Igitur contra ſecūdā coꝛdis īpuritatē q̄ in eo cōſiſtit ꝙ affectus tuꝰ adeo eſt cōcupiſcētijs infectus vel ex reliquijs cōcupiſcētiarū depꝛeſſus ⁊ infirmus factꝰ: vt nō ſapiāt ei celeſtia aſcendit per ſpē. Nā ſpes ſapoꝛē eternoꝝ ingerit et affectū ad ſupioꝛa reſtituit. Sicut igit̄ ſupius dictū fuit ꝙ hō per adheſionē/cōmixtionē ſiue affectionē inferioꝛū fit impurus. Ita per adheſionem et affectionē ſupioꝛum fit purꝰ et acquirit̄ quedā puritas coꝛdis: id eſt affectus ad celeſtia et ſpiritualia: et hoc fit per ſpem. Igit̄ o homo imaginare ſup te locū quendā totū purū et mundū. Infra te v͛o locum quendā: totum inquietū: totum turbulentū ⁊ in continuo moti exiſtētē ⁊ totū turbidū et impurū: te v͛o in medio conſiſtētē. Quanto igit̄ deſcēdis ad locum infra: tanto magis efficeris inquietus ꝑ cōcupiſcentias: inſtabilis per varia deſideria: impurus per immundas affectiōes et ꝑmixtiōem īmūdoꝝ. Quāto v͛o ſupra aſcēdis ꝑ iugē meditatiōez cōtinuā affectionē deſideriū ⁊ ſpē ⁊ celeſtiū admixtiōez: tāto magꝭ eris quietus et ſtabilis: vnā illā deſiderans eſſe ſez ī atrijs hieruſalē: tāto etiā eris purioꝛ per melioꝛum i te admixtionem.

De compunctione per amoꝛē qualiter ſe in ea exercebit.

Capitulū.xxiiij.

Superius cū per timoꝛē tremefactus cepiſti coactus aſcendere: medicinā quādā tibi de-